

CẤM TRỪNG PHẠT THÂN THỂ TRẺ EM TẠI TRƯỜNG HỌC

Các hỏi đáp phổ biến

Cùng trong bộ sách này còn có:

Cuốn 1. Ngừng đánh đập! Nghiêm cấm mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em: Những câu hỏi thường gặp.

Cuốn 2. Cấm mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em: Những câu hỏi thường gặp dành cho trẻ em và thanh thiếu niên.

XUẤT BẢN LẦN ĐẦU NĂM 2009 BỞI:

Sáng kiến toàn cầu về Chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em.

BẢN CẬP NHẬT NĂM 2017 BỞI:

Sáng kiến toàn cầu về Chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em.

www.endcorporalpunishment.org

Sáng kiến toàn cầu về Chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em được điều hành bởi Hiệp hội về Bảo vệ Trẻ em, Công ty TNHH APPROACH, đăng ký từ thiện số 328132.

Văn phòng: The Foundry, 17 Oval Way, London SE11 5RR, UK.

Tổ chức Cứu trợ trẻ em Thụy Điển

www.raddabarnen.se;

resourcecentre.savethechildren.net

Tổ chức Cứu trợ trẻ em Thụy Điển là thành viên của Hiệp hội Cứu trợ Trẻ em, một quỹ bao gồm 29 tổ chức Cứu trợ trẻ em thành viên, đăng ký tại Thụy Sĩ và là một trong những tổ chức về quyền trẻ em lớn nhất trên thế giới. Hiệp hội Cứu trợ trẻ em cũng là cơ quan chủ quản Tổ chức Cứu trợ Trẻ em Quốc tế (SCI), một tổ chức chuyên về triển khai các chương trình quốc tế.

Trụ sở của Tổ chức Cứu trợ trẻ em Thụy Điển: Rädde Barnen, SE-107 88 Stockholm, Landsvägen 39, Sundbyberg, Sweden.

BẢN TIẾNG VIỆT ĐƯỢC ĐỒNG PHÁT HÀNH NĂM 2018 BỞI:

Tổ chức Cứu trợ Trẻ em quốc tế - Văn phòng tại Việt Nam.

Tầng 4, Tòa nhà Mercury, 444 Hoàng Hoa Thám, Tây Hồ, Hà Nội.

<https://vietnam.savethechildren.net>

Trung tâm Nghiên cứu Quản lý và Phát triển bền vững (MSD)

Phòng 501, Số nhà 22, Ngõ 42, phố Vũ Ngọc Phan, phường Láng Hạ, quận Đống Đa, Hà Nội.

www.msdivietnam.org

Khi chúng ta hành động nhằm thực hiện việc cấm trừng phạt thân thể trẻ em tại trường học, có một số câu hỏi liên quan được đặt ra. Cuốn cẩm nang này sẽ trả lời cho một số câu hỏi nhằm làm rõ các vấn đề chính liên quan. Nó giúp các nhân viên chính phủ, những chuyên gia giáo dục và những ai đang nỗ lực thực hiện luật cấm thêm tự tin trong quá trình theo đuổi cải cách pháp luật, dần bước tới việc thực hiện Quyền trẻ em được bảo vệ khỏi mọi hình thức bạo lực trong mọi hoàn cảnh.

Nội dung

Phần 1: Các nguyên tắc cơ bản

- 8 Trẻ em có quyền được pháp luật bảo vệ khỏi trừng phạt thân thể
- 11 Trẻ em có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực trong mọi hoàn cảnh
- 12 Không nên nhầm lẫn giữa vấn đề kỷ luật với giải pháp kỷ luật

Phần 2: Cấm trừng phạt thân thể trẻ em tại trường học - các hỏi đáp thường gặp

- 16 Nhiều giáo viên phản đối việc cấm trừng phạt thân thể. Chúng ta có nên lắng nghe họ, vì họ là những người phải giải quyết vấn đề kỷ luật trong trường học mỗi ngày?
- 18 Tại sao các giáo viên phản đối việc cấm trừng phạt thân thể?
- 22 Để dạy trẻ biết tôn trọng và có kỷ luật, chắc chắn phải sử dụng trừng phạt thân thể?

26 Tất nhiên việc gây thương tích hoặc tử vong là không thể chấp nhận được, nhưng với sự điều chỉnh và quản lý đúng đắn, trừng phạt thân thể liệu có phải là một yếu tố hiệu quả trong chính sách kỷ luật của nhà trường?

30 Một số trường học tôn giáo nói đức tin của họ đòi hỏi việc sử dụng trừng phạt thân thể. Việc cấm họ sử dụng trừng phạt thân thể có phải là phân biệt đối xử?

32 Nhiều giáo viên và nhân viên trong nhà trường gặp phải áp lực do lớp học quá tải và thiếu nguồn lực. Việc cấm trừng phạt thân thể liệu có tăng thêm áp lực cho họ?

34 Chúng tôi đã có chính sách của trường / của bộ giáo dục chống trừng phạt thân thể. Tại sao lại cần phải thay đổi luật nữa?

36 Phần 3: Các trang web và tài nguyên hữu ích

PHẦN 1: CÁC NGUYÊN TẮC CƠ BẢN

Trẻ em có quyền được pháp luật bảo vệ khỏi trừng phạt thân thể

Gần như mọi quốc gia trên thế giới đã phê chuẩn Công ước của Liên hợp quốc về Quyền trẻ em, và do đó có nghĩa vụ thực hiện các quyền được liệt kê trong công ước. Điều 28 (khoản 2) của Công ước quy định rằng các phương pháp kỷ luật trong trường học phải “nhất quán với phẩm giá con người của trẻ em và phù hợp với Công ước này”. Ủy ban về Quyền Trẻ em – cơ quan giám sát việc thực hiện Công ước - đã liên tục diễn giải điều này khi yêu cầu phải có luật cấm trừng phạt thân thể tại trường học. Các cơ quan giám sát của các điều ước khác cũng nhấn mạnh rằng luật nhân quyền quốc tế và khu vực đòi hỏi phải có luật cấm trừng phạt thân thể tại trường học.

Do đó việc cấm trừng phạt thân thể tại trường học phải được hiểu là một nghĩa vụ về nhân quyền. Việc thực hiện nghiên cứu sẽ hữu ích trong việc tiết lộ mức độ phổ biến của trừng phạt thân thể, giám sát việc thực hiện lệnh cấm, và phát triển phương pháp tiếp cận tích cực, mang tính tham gia và phi bạo lực về kỷ luật học đường.

Tuy nhiên việc cần phải thực hiện nghiên cứu để “chứng minh” rằng trừng phạt thân thể cần bị cấm trong trường học là không cần thiết vì rõ ràng đây là một trong những quyền của con người.

Tuy nhiên, có rất nhiều bằng chứng nghiên cứu cho thấy trừng phạt thân thể có ảnh hưởng bất lợi đến quá trình học tập của trẻ. Trong một nghiên cứu gần đây, người ta đã cho thấy trừng phạt thân thể tại trường học có liên quan đến sự tụt giảm điểm số của bài kiểm tra và những ảnh hưởng tiêu cực đến tâm lý xã hội của trẻ em¹. Bạo lực tại trường học - bao gồm cả trừng phạt thân thể - cũng là một lý do chính lý giải tại sao trẻ em không thích đi học và bỏ học².

Theo Chương trình phát triển bền vững 2030 đã được các nhà lãnh đạo thế giới thông qua vào tháng 9 năm 2015, các quốc gia đã cam kết sẽ nỗ lực tạo ra môi trường học tập an toàn, không bạo lực, phổ quát và hiệu quả cho tất cả “(mục tiêu 4a) và chấm dứt mọi hình thức bạo lực chống lại trẻ em (mục tiêu 16.2). Việc chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em tại trường học - và trong mọi hoàn cảnh - là điều cơ bản để đạt được những mục tiêu về sức khỏe và giáo dục.

1. Văn phòng Nghiên cứu của UNICEF - Bài báo cáo về Innocenti 2015, Trừng phạt thân thể tại trường học: Bằng chứng từ Ethiopia, Ấn Độ, Peru và Việt Nam - -02, Florence

2. Sáng kiến toàn cầu (2016), Trừng phạt thân thể trẻ em: Tổng hợp nghiên cứu về những tác động và hệ lụy của nó <https://endcorporalpunishment.org/resources/research/>

“Trẻ em
có quyền được
tôn trọng
về nhân phẩm
và toàn vẹn
về thân thể”

Trẻ em có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực trong mọi hoàn cảnh

Các nước có nghĩa vụ nghiêm cấm trừng phạt thân thể trẻ em, điều này dựa trên quyền con người của trẻ em là được tôn trọng nhân phẩm và toàn vẹn thân thể. Cuốn cẩm nang này đề cập đến những chủ đề quan trọng của việc cấm trừng phạt thân thể tại trường học và những câu hỏi cụ thể xung quanh vấn đề này. Chính phủ các nước và các chuyên gia giáo dục cũng nên lưu ý rằng trẻ em có quyền được tôn trọng nhân phẩm và toàn vẹn thân thể trong mọi hoàn cảnh trong cuộc sống của trẻ, bao gồm cả ở nhà, các cơ sở chăm sóc trẻ em, các cơ sở chăm sóc thay thế, các trường giáo dưỡng và trong quân đội.

Không nên nhầm lẫn giữa vấn đề kỷ luật với giải pháp kỷ luật

Việc phân biệt giữa vấn đề về kỷ luật trong trường học và cách nhà trường giải quyết chúng là rất quan trọng. Những người chống lại việc cấm trừng phạt thân thể tại trường học có xu hướng viện ra những hành vi của trẻ để thể hiện sự cần thiết của trừng phạt thân thể. Tuy nhiên không nhất thiết phải có những phản ứng bạo lực để đáp trả hành vi của trẻ.

Các vấn đề về kỷ luật trong trường học là kết quả của sự kết hợp nhiều yếu tố, bao gồm những điều liên quan đến hoàn cảnh cá nhân của trẻ, môi trường học tập, hiện trạng ngành đào tạo và hỗ trợ giáo viên trong từng quốc gia, sự phù hợp của chương trình giảng dạy, v.v... Kỷ luật tại trường học kém là do thất bại trong việc xác định và giải quyết một cách hợp lý các nguyên nhân của những vấn đề nêu trên; nó không phải là kết quả do không thực hiện trừng phạt thân thể đối với trẻ em.

Giải quyết các vấn đề về kỷ luật đòi hỏi sự can thiệp mang tính sáng tạo, đồng cảm, hỗ trợ, tôn trọng và chuyên nghiệp, chứ không phải bằng cách đánh và hạ nhục người học. Có rất nhiều nguồn lực sẵn có để thiết lập và duy trì việc quản lý tốt một lớp học trong khi vẫn tôn trọng quyền con người của trẻ (xem Phần 3 cho các ví dụ cụ thể).

PHẦN 2:
CẤM TRỪNG PHẠT
THÂN THỂ TRẺ EM
TẠI TRƯỜNG HỌC
- CÁC HỎI ĐÁP
THƯỜNG GẶP

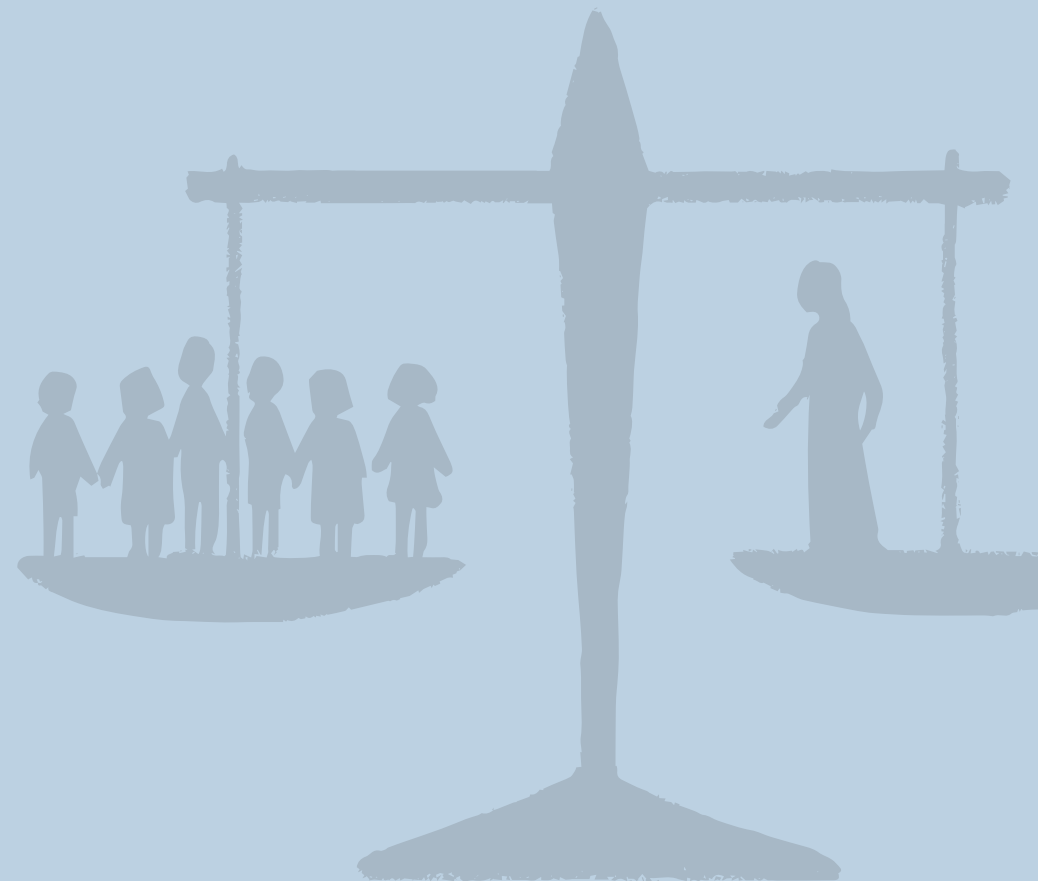
Nhiều giáo viên phản đối việc cấm trừng phạt thân thể. Chúng ta có nên lắng nghe họ, vì họ là những người phải giải quyết vấn đề kỷ luật trong trường học mỗi ngày?

Chính phủ các nước cần chung sức với giáo viên để đối mặt với những thách thức. Tuy nhiên, cũng như các vấn đề khác như bạo lực đối với phụ nữ, phân biệt chủng tộc và y tế công cộng, trong vấn đề này, chính phủ các nước có trách nhiệm lãnh đạo chứ không chỉ nghe theo ý kiến của công chúng. Cần nhấn mạnh rằng chính phủ có nghĩa vụ đối với việc đảm bảo quyền con người, nhằm chắc chắn rằng trẻ em, cũng như người lớn, được pháp luật bảo vệ đầy đủ về phẩm giá con người của họ, và chính phủ cần hợp tác và hỗ trợ giáo viên để đảm bảo điều này được thực hiện.

Bằng chứng từ nghiên cứu cũng cho thấy phương pháp kỷ luật tích cực phi bạo lực rõ ràng mang lại những kết quả tốt hơn trong lớp học, trong khi trừng phạt thân thể luôn song hành với nhiều hệ quả tiêu cực như điểm số IQ thấp, vốn từ vựng hạn hẹp, khả năng nhận thức kém, phát triển nhận thức chậm hơn, và điểm số kém³.

3. Ogando Portela, M.J. & Pells, K. (2015). Trừng phạt thân thể tại trường học, Bằng chứng từ Ethiopia, Ấn Độ, Peru và Việt Nam - Bài báo cáo về Innocenti 2015-02, Florence: Văn phòng Nghiên cứu của UNICEF

Trừng phạt thân thể cũng thường xuyên là nguyên nhân dẫn tới tình trạng vắng mặt và bỏ học⁴. Một lần nữa, Chính phủ có trách nhiệm lãnh đạo việc áp dụng những cách tiếp cận giảng dạy hiệu quả nhất trong hệ thống giáo dục bằng cách hỗ trợ giáo viên phát triển các chiến lược kỷ luật tích cực, phi bạo lực thông qua đào tạo, hỗ trợ, cung cấp nguồn lực đầy đủ và quản trị nhà trường tốt, cũng như bằng cách gửi một thông điệp rõ ràng rằng trừng phạt thân thể tại trường học giờ đây bị coi là vi phạm pháp luật.

4. Pinheiro, P. S. (2006), Báo cáo thế giới về Bạo lực chống lại trẻ em, Geneva: Liên Hợp Quốc

Tại sao các giáo viên phản đối việc cấm trừng phạt thân thể?

Ngoài các lý do được mô tả ở trên, có các lý do khiến giáo viên có thể chống lại việc cấm trừng phạt thân thể là:

Thói quen, truyền thống, sự quen thuộc

Trừng phạt thân thể vốn thường được sử dụng tại trường học trong quá khứ, nó được chấp nhận rộng rãi trong ngành giáo dục ở một số quốc gia, được ủng hộ và thậm chí đôi khi được khuyến khích bởi các bậc cha mẹ. Có lẽ chính các giáo viên khi còn đi học cũng từng nếm trải trừng phạt thân thể và trong vai trò phụ huynh của mình, chính họ cũng sử dụng trừng phạt thân thể khi nuôi dạy con cái mình.

Nhưng thời thế đã thay đổi và xã hội đang tiếp tục tiến lên. Việc công nhận trẻ em như chủ thể của quyền đòi hỏi cần hành động chấm dứt tính hợp pháp và sự chấp nhận xã hội đối với mọi bạo lực chống lại trẻ em, cũng giống như xã hội đã dần chấm dứt sự chấp nhận bạo lực đối với phụ nữ. Vấn đề không phải lỗi tại ai, các giáo viên của ngày trước đã hành động phù hợp với kỳ vọng của xã hội cũ, nhưng giờ đã đến lúc tiến đến thời của những mối quan hệ tích cực, không bạo lực với trẻ em.

Tính hợp pháp

Chừng nào luật pháp còn cho phép trừng phạt thân thể tại trường học, người ta sẽ sử dụng nó như một cách hợp pháp để giải quyết vấn đề kỷ luật trường học. Các chính sách, tư vấn và hướng dẫn thực hiện phương pháp kỷ luật tích cực sẽ chỉ có tác động hạn chế và bị đánh giá thấp khi mà luật pháp vẫn cho phép trừng phạt thân thể.

Một luật cấm trừng phạt thân thể trẻ em sẽ gửi đi một thông điệp rõ ràng rằng bạo lực đối với trẻ em ở trường học không còn được chấp nhận và mở đường cho việc thông qua các phương pháp khác có tính tôn trọng, tích cực và hiệu quả hơn.

Đức tin

Trong các trường học có tính tôn giáo, việc sử dụng hình phạt thân thể có thể được hỗ trợ và khuyến khích bằng những văn bản có những diễn giải tôn giáo cụ thể. Có lẽ người ta không nhận thức được rằng có những cách thức diễn giải khác ủng hộ các biện pháp kỷ luật phi bạo lực, và có thể dựa vào đức tin để thúc đẩy việc chấm dứt sử dụng trừng phạt thân thể. Xem thêm phần “Một số trường học tôn giáo viện dẫn rằng đức tin yêu cầu họ phải dùng biện pháp trừng phạt thân thể. Liệu việc ngăn chặn trừng phạt thân thể có mang tính kỳ thị?”.

Sự thiếu hiểu biết

Niềm tin trừng phạt thân thể là cần thiết và hiệu quả trong quản lý kỷ luật học đường có thể là kết quả do sự thiếu kiến thức về các phương pháp kỷ luật tích cực, về quyền trẻ em, về sự phát triển lành mạnh và cách thức trẻ học hỏi. Nó còn có thể là kết quả của sự thiếu hiểu biết rằng trừng phạt thân thể là biện pháp kỷ luật không hiệu quả, có những ảnh hưởng tiêu cực tới trẻ và khả năng học hỏi của chúng, và trừng phạt khác với kỷ luật. Giáo viên cũng có thể không nhận thức rằng áp lực mà trẻ phải chịu có thể ảnh hưởng đến khả năng học hỏi và hành vi của trẻ. Tất cả những chủ đề này đều phải được đề cập trong việc đào tạo giáo viên từ giai đoạn ban đầu và trong suốt quá trình giảng dạy.

Căng thẳng của giáo viên

Những lý do như giáo viên có chất lượng đào tạo thấp, đồng lương ít ỏi, bị đánh giá thấp trong khi lớp học quá đông học sinh và trường học có nguồn lực kém, những lý do này có thể khiến giáo viên mất hết kiên nhẫn dẫn đến tức giận và phản ứng không thích hợp với hành vi của trẻ và khó mà quản lý lớp học tốt. Tuy nhiên, đây không thể là sự biện minh cho việc giáo viên trút những căng thẳng của mình lên học sinh. Xem thêm những thảo luận về sự căng thẳng của giáo viên: “Nhiều giáo viên và các cán bộ giáo dục đang phải chịu những căng thẳng do lớp học quá tải, thiếu nguồn lực. Việc cấm trừng phạt thân thể liệu có tăng thêm căng thẳng cho họ”.

Hiểu những lý do về căng thẳng của giáo viên giúp ta dễ giao tiếp và truyền đạt cho họ tính cần thiết của việc cấm trừng phạt thân thể tại trường học và cần áp dụng các biện pháp thích hợp để đảm bảo việc cấm được thực hiện. Tuy nhiên, không có lý do hợp lý nào để sử dụng trừng phạt thân thể, thậm chí như “phương án cuối cùng”, và việc cấm tất cả các hình phạt thân thể vẫn luôn là một nghĩa vụ về quyền con người cần thực hiện ngay lập tức.

Cũng cần lưu rằng hầu hết các quốc gia cấm trừng phạt thân thể trong gia đình đã thực hiện luật cấm trước khi có ý kiến của công chúng và sau đó công chúng lên tiếng ủng hộ cho sự thay đổi này. Điều này cũng tương tự với việc cấm trừng phạt thân thể tại trường học. Một số ít người vẫn tiếp tục cho rằng việc cấm trừng phạt thân thể tại trường học gây ra những vấn đề về kỷ luật. Nhưng đây có vẻ là cuộc tranh luận dựa trên những thông tin sai lệch và méo mó. Còn đối với đại đa số, một khi trừng phạt thân thể là không chấp nhận được, một khi giáo viên được đào tạo tốt với một loạt cách tiếp cận quản lý lớp hiệu quả, tích cực, câu chuyện trẻ bị đánh vì không làm bài tập sẽ được nhìn nhận là nghiêm trọng và dã man.

Để dạy trẻ biết tôn trọng và có kỷ luật, chắc chắn phải sử dụng trừng phạt thân thể?

Lập luận này xuất phát từ ý tưởng “thương cho roi cho vọt”, “đánh trẻ vì mong điều tốt nhất chúng”. Lập luận này đã nhầm lẫn về sự khác biệt lớn giữa kỷ luật và trừng phạt, tôn trọng và sợ hãi.

(i) **“Lợi ích tốt nhất cho trẻ”**. Ủy ban về Quyền Trẻ Em giải thích vấn đề này ngắn gọn trong Bình luận chung số 8 “Trẻ em có quyền được bảo vệ khỏi sự trừng phạt thân thể và các hình thức trừng phạt độc ác hoặc hạ nhục khác (các điều khoản 19, 28, khoản 2, và 37, ngoài những điều khác); “(khoản 26)⁵:

“... việc diễn giải lợi ích tốt nhất của trẻ phải nhất quán với toàn bộ Công ước, bao gồm nghĩa vụ bảo vệ trẻ em khỏi mọi hình thức bạo lực và yêu cầu phải nhìn nhận thoả đáng quan điểm của đứa trẻ; lợi ích tốt nhất của trẻ không thể được sử dụng để biện minh cho những hành động bao gồm những trừng phạt thân thể xác và các hình thức trừng phạt độc ác hoặc hạ nhục khác, những điều xúc phạm nhân phẩm và quyền toàn vẹn thân thể của trẻ”.

(ii) **Kỷ luật và trừng phạt**. Việc quản lý lớp học tốt không đồng nghĩa với việc phải sử dụng hình phạt. Nó không dựa trên sức mạnh ép buộc, mà phát triển từ sự hiểu biết, tôn trọng lẫn nhau và giao tiếp hiệu quả. Trừng phạt thân thể chỉ đưa ra bài học về một hành vi xấu, cho trẻ thấy rằng người lớn chấp nhận việc sử dụng bạo lực để giải quyết các vấn đề hay xung đột.

Trong Bình luận chung số 8, Ủy ban về Quyền Trẻ Em đã giải thích trong khi trừng phạt thân thể là điều không được chấp nhận thì kỷ luật được nhìn nhận là điều quan trọng cơ bản trong một tuổi thơ lành mạnh (đoạn 13):

“Khi bác bỏ bất kỳ biện minh nào cho việc sử dụng bạo lực và sỉ nhục để trừng phạt trẻ em, điều này không có ý nghĩa rằng Ủy ban phủ nhận những khái niệm tích cực của việc kỷ luật. Sự phát triển lành mạnh của trẻ phụ thuộc vào cha mẹ và những người lớn khác khi có những hướng dẫn và định hướng cần thiết, phù hợp với khả năng phát triển của trẻ, hỗ trợ trẻ phát triển để sống có trách nhiệm trong xã hội”.

Tất nhiên, có những lúc giáo viên có thể cần sử dụng vũ lực vật lý, ví dụ như trong trường hợp đối phó với tình huống nguy hiểm. Trong những trường hợp này, phản ứng cũng cần ở mức độ tương xứng, dựa trên nguyên tắc tối thiểu vũ lực cần thiết, nhằm mục đích bảo vệ chứ không phải trừng phạt. Như Ủy ban giải thích (đoạn 15): “Ủy ban nhận ra có những trường hợp đặc biệt trong đó giáo viên và những người làm việc với trẻ em tại các cơ sở hay với trẻ em vi phạm pháp luật, có thể phải đối mặt với những hành vi nguy hiểm cần đến sự kiểm tỏa hợp lý để kiểm soát tình huống nguy hiểm đó. Trong cả trường hợp này cũng cần phân biệt rõ ràng việc sử dụng vũ lực là để bảo vệ trẻ hay để trừng phạt. Nguyên tắc sử dụng tối thiểu vũ lực cần thiết trong thời gian ngắn nhất phải luôn được áp dụng.

5. Có sẵn bằng tiếng Anh, Pháp, Tây Ban Nha, Ả Rập, Nga và Trung Quốc tại http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Tai_xuống.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f8&Lang=en

Cần phải có hướng dẫn và đào tạo chi tiết để giảm thiểu sự cần thiết phải sử dụng sự kiềm tỏa này và đảm bảo rằng bất kỳ phương pháp nào được sử dụng đều an toàn, phù hợp với tình hình và không gây đau đớn với mục đích để dùng đau đớn như một hình thức kiểm soát.

(iii) **Tôn trọng và sợ hãi.** Không nên nhầm lẫn giữa tôn trọng với sợ hãi. Một hành vi “tốt” do sợ bị trừng phạt chỉ nói lên đứa trẻ đang né tránh sự trừng phạt chứ không phải do tôn trọng. Trừng phạt thân thể có vẻ hiệu quả khi dẫn đến sự tuân thủ ngay lập tức, nhưng những ảnh hưởng tiêu cực ngắn hạn và dài hạn của nó - bao gồm chậm phát triển nhận thức, kết quả học tập kém, lý do dẫn đến bỏ học - trên thực tế đã cản trở việc học, làm giảm hiệu quả của quá trình giảng dạy và học tập.

Trẻ em học cách thực sự tôn trọng người khác và những điều xung quanh khi thực sự đánh giá cao giá trị nội tại của bản thân người và vật đó. Khi giáo viên bày tỏ sự tôn trọng phẩm giá và sự toàn vẹn, chính trực của trẻ, trẻ em học được cách tôn trọng bản thân và người khác. Khi giáo viên kỷ luật trẻ một cách tích cực, không bạo lực, trẻ hiểu rằng có thể giải quyết xung đột mà không tổn hại sự tôn trọng này. Các hình thức kỷ luật tích cực được thiết kế để đảm bảo trẻ học cách biết suy nghĩ về người khác và về hậu quả cho hành động của mình. Có rất nhiều tài liệu có sẵn về cách quản lý lớp học không bạo lực, những tài liệu này có thể được dịch và chuyển thể để sử dụng ở mọi quốc gia.

6. Sáng kiến toàn cầu (2016). Trừng phạt thân thể trẻ em: Tổng hợp nghiên cứu về những tác động và hệ lụy của nó <http://endcorporalpunishment.org/research/impact-corporal-punishment.html>

7. Được liệt kê rất nhiều trong website của Sáng kiến toàn cầu

<https://endcorporalpunishment.org/resources/research/>

một số ví dụ được đưa ra ở phần 3: Các tham khảo và websites hữu ích

Tất nhiên việc gây thương tích hoặc tử vong là không thể chấp nhận được, nhưng với sự điều chỉnh và quản lý đúng đắn, trừng phạt thân thể liệu có phải là một yếu tố hiệu quả trong chính sách kỷ luật của nhà trường?

Đánh đập trẻ có thể gây tổn thương về thể chất nhiều hơn một cái tát nhẹ, nhưng cả hai đều là hành vi bạo lực và vi phạm quyền được tôn trọng nhân phẩm và toàn vẹn thân thể của trẻ. Xã hội không đưa ra ngưỡng xác định mức độ vũ lực chấp nhận được khi đề cập vấn đề bạo lực với người cao tuổi, trong trường hợp này, thông điệp rõ ràng là mọi hình thức bạo lực là không thể chấp nhận được. Vậy tại sao với trẻ em chúng ta lại cố gắng xác định một ngưỡng mức độ bạo lực có thể sử dụng và có thể chấp nhận được?

Cũng không chính xác khi nói rằng người lớn kiểm soát được mức độ bạo lực khi họ sử dụng. Người lớn thường không chú ý tới sự khác biệt về sức mạnh và tầm vóc của người lớn và trẻ em cũng như sự khác biệt giữa tác động họ muốn tạo ra và tác động thực sự gây ra cho trẻ. Các nghiên cứu quy mô lớn đã chỉ ra rằng 2 trên 5 phụ huynh được hỏi thừa nhận họ đã đánh trẻ mạnh hơn họ dự định⁸.

Nghiên cứu của Viện Tâm thần học và Đại học London đã chứng minh rằng trong các tình huống đánh đập trả đũa, những thay đổi trong hoạt động của não thường tự nhiên dẫn đến sự leo thang về mức độ sử dụng vũ lực và việc tự đánh giá cường độ lực đang được sử dụng trong trường hợp này là không chính xác⁹.

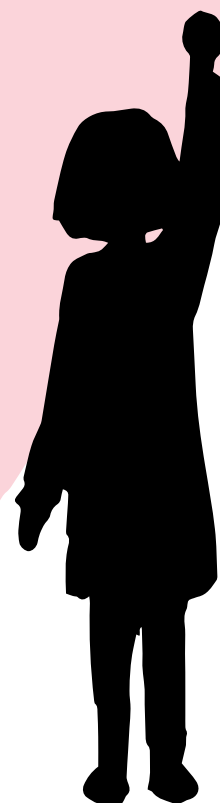
Các nhà hoạch định chính sách và chính phủ các nước đã từng cố gắng tách riêng khái niệm ‘xâm hại trẻ em’ và ‘trừng phạt thân thể’, nhưng phần lớn xâm hại trẻ em là do trừng phạt thân thể - người lớn tấn công trẻ để trừng phạt và giành quyền kiểm soát. Đã có nhiều trường hợp trừng phạt thân thể tại trường học đã leo thang và dẫn đến tử vong hoặc thương tích nghiêm trọng và vĩnh viễn cho trẻ.

8. Kirmelin, S. & Bassett, C. (2008), *Trình bày cho NSPCC về trừng phạt thể chất*, Văn phòng Nghiên cứu Thị trường Anh Quốc / Hiệp hội Quốc gia Phòng ngừa sự tàn ác với trẻ em

9. Shergill, SS và cộng sự (2003), “Hai mắt cho một mắt: Khoa học thần kinh của leo thang vũ lực”, *Khoa học*, vol. 301, 11 tháng 7 năm 2003, tr. 187

Liên quan đến thành tích của trẻ ở trường, trừng phạt thân thể rõ ràng có ảnh hưởng xấu đến sự phát triển nhận thức, kết quả học tập của trẻ và phần nào dẫn đến tình trạng bỏ học (xem Phần 1: Các nguyên tắc cơ bản). Hơn nữa, hiểu biết của chúng ta về quá trình học tập giờ đây đã thay đổi. Các nhà giáo dục hiện nay thấy rằng việc tiếp thu thụ động tri thức, dưới sự kiểm soát hoàn toàn của giáo viên không mang lại kết quả tốt, trẻ em học hỏi tốt nhất khi chủ động tham gia tích cực vào việc học của chính mình, với giáo viên hướng dẫn và điều phối việc học tập thông qua cung cấp các cơ hội giáo dục mang tính khuyến khích và tham gia. Quản lý lớp học tốt không chỉ phụ thuộc vào phản ứng phi bạo lực của giáo viên với hành vi của học sinh mà còn phụ thuộc vào việc giáo viên có được đào tạo phù hợp không, có kỹ năng để khuyến khích học sinh không, có chương trình giảng dạy phù hợp và có tính khích lệ không, và cần có một môi trường giáo dục mang tính hỗ trợ cho cả người lớn và trẻ em.

Trẻ em không còn được nhìn nhận là thứ sở hữu của bố mẹ, mà trẻ em là con người, một chủ thể nắm quyền đầy đủ, giáo viên và những người làm việc với trẻ em cần hiểu rõ được điều này. Là con người, trẻ em được hưởng các quyền con người và những quyền này không dừng lại ở cổng trường học. Trẻ em có quyền như người lớn, được bảo vệ khỏi bị đánh đập và tổn thương. Cho dù hình phạt có phù hợp với quy định của trường hay không thì việc trừng phạt, đánh một đứa trẻ là vi phạm quyền được tôn trọng, được toàn vẹn thân thể của trẻ em. Và tất cả loại hình trừng phạt thân thể được pháp luật cho phép phản ánh việc luật pháp cũng vi phạm quyền được bảo vệ bình đẳng khỏi sự hành hung của trẻ em.

Một số trường học tôn giáo nói đức tin của họ đòi hỏi việc sử dụng trừng phạt thân thể. Việc cấm họ sử dụng trừng phạt thân thể có phải là phân biệt đối xử?

Một số trường học dựa trên đức tin đề cập đến các văn bản tôn giáo để dẫn chiếu việc yêu cầu sử dụng trừng phạt thân thể. Nhưng việc đánh trẻ em chưa bao giờ tương thích với những lý tưởng, giá trị và niềm tin của các tôn giáo lớn trên thế giới, vốn truyền tụng về sự từ bi, bình đẳng, công lý và phi bạo lực. Các tín đồ của các tôn giáo trên thế giới sống theo gương mẫu và giáo lý của những nhà sáng lập. Các nhà nghiên cứu và nhà thần học nhấn mạnh không có bằng chứng nào ghi lại việc đánh đập trẻ em của bất kỳ nhà sáng lập ra các tôn giáo lớn.

Quan điểm tôn giáo chấp nhận việc trừng phạt trẻ em thường xuất phát từ văn hóa theo chế độ độc tài, nắm quyền lực và kiểm soát trẻ em. Quan điểm này coi việc vâng lời mù quáng là đức hạnh và hình phạt thân thể với những trẻ “không vâng lời” là có thể chấp nhận được.

Các nhà lãnh đạo tôn giáo là một phần của phong trào toàn cầu nhằm loại trừ trừng phạt trẻ em. Hơn 800 nhà lãnh đạo tôn giáo tại Đại hội Tôn giáo vì Hòa bình Thế giới tại Kyoto, Nhật Bản (2006) đã thông qua tuyên bố - Một cam kết đa tôn giáo chống lại bạo lực đối với trẻ em (Tuyên bố Kyoto)¹⁰ kêu gọi chính phủ các nước thông qua luật cấm mọi hành vi bạo lực đối với trẻ em, bao gồm cả trừng phạt thân thể¹¹.

Ủy ban về quyền trẻ em, trong Bình luận chung số 8 đã tuyên bố rằng tự do tôn giáo “có thể bị giới hạn một cách hợp pháp để bảo vệ các quyền cơ bản và tự do của người khác”¹². Ủy ban tuyên bố¹³:

“Một số người đưa ra các căn cứ dựa trên đức tin về trừng phạt thân thể, cho rằng những diễn giải nhất định về các văn bản tôn giáo biện minh cho việc không chỉ sử dụng mà còn có bổn phận sử dụng trừng phạt thân thể. Tự do tín ngưỡng được áp dụng cho tất cả mọi người trong Công ước Quốc tế về Quyền Dân sự và Chính trị (Điều 18), nhưng việc thực hành tôn giáo hoặc tín ngưỡng phải thống nhất với việc tôn trọng nhân phẩm và quyền toàn vẹn thân thể của người khác ... “

10. Toàn văn bản của Tuyên bố có địa chỉ <http://churchesfornon-violence.org/wp/wp-content/uploads/2012/02/Violence-Against-Children-3.pdf>

11. Để biết thêm thông tin, xem www.churchesfornon-violence.org

12. Bình luận chung số 8, đoạn 29

13. Bình luận chung số 8, đoạn 29

Nhiều giáo viên và nhân viên trong nhà trường gặp phải áp lực do lớp học quá tải và thiếu nguồn lực. Việc cấm trừng phạt thân thể liệu có tăng thêm áp lực cho họ?

Lập luận này ngầm thừa nhận sự thật rõ ràng rằng hình phạt thân thể thường là lối thoát cho những cảm xúc bị dồn nén của người lớn hơn là nỗ lực để giáo dục trẻ em. Nhiều trường học rất cần có thêm nguồn lực và sự hỗ trợ, tuy nhiên thật không hợp lý khi đổ vấn đề của người lớn lên đầu con trẻ. Bảo vệ trẻ em không phải chờ đợi những cải thiện trong thế giới của người lớn, cũng như việc bảo vệ phụ nữ khỏi bạo lực không phải chờ đợi những cải thiện về điều kiện sống của nam giới.

Trong bất kỳ trường hợp nào, đánh trẻ không làm giảm áp lực một cách hiệu quả. Người trưởng thành đánh trẻ lúc nóng giận thường cảm thấy có lỗi còn những người đánh trẻ một cách vô cảm sẽ chỉ làm cho đứa trẻ thêm thù hận và giận dữ. Cuộc sống ở những trường học dùng kỷ luật tích cực thay cho trừng phạt thân thể sẽ ít áp lực hơn cho tất cả mọi người.

Đúng là nhiều giáo viên đang làm việc trong điều kiện rất khó khăn. Họ có thể được đào tạo kém, nhận lương thấp và bị đánh giá thấp, lớp học đông, trường học được quản lý kém và có nguồn lực kém. Việc giáo viên không sẵn sàng thay đổi những thực hành giảng dạy khi không có nguồn lực hoặc hỗ trợ đầy đủ kèm theo là hoàn toàn dễ hiểu. Để hỗ trợ giáo viên tránh xa trừng phạt thân thể, chính phủ các nước phải đầu tư vào việc đào tạo và hỗ trợ giáo viên thoả đáng, cung cấp nguồn lực đầy đủ cho trường học và quản trị giáo dục tốt hơn, cũng như ban hành luật cấm trừng phạt thân thể.

Khi giới thiệu đầy đủ các kiến thức như tập huấn về bằng chứng cho thấy hậu quả của trừng phạt thân thể cũng như những tác động tích cực của phương pháp kỷ luật tích cực, phi bạo lực, việc trang bị cho giáo viên kỹ năng quản lý lớp học tích cực và loại bỏ trừng phạt thân thể có thể hướng nghề dạy học và môi trường học tập tới việc đảm bảo lợi ích của giáo viên và người học.

Chúng tôi đã có chính sách của trường/ của Bộ giáo dục chống trừng phạt thân thể. Tại sao lại cần phải thay đổi luật nữa?

Ở một số nước đã có chính sách, thông tư / chỉ thị cấp bộ và / hoặc các quy định về kỷ luật quy định không được sử dụng trừng phạt thân thể, nhưng không có luật cấm, cho thấy luật pháp không lên tiếng về vấn đề này, hay nói cách khác, cho phép trừng phạt thân thể một cách rõ ràng. Việc áp dụng một chính sách cấm trừng phạt thân thể đã thừa nhận rằng trừng phạt thân thể là sai trái và gây bất lợi cho quá trình học tập – nhưng chính sách ấy không được hỗ trợ bằng luật thì điều này sẽ dễ gây nhầm lẫn cho giáo viên, đặt giáo viên vào vị trí pháp lý không rõ ràng¹⁴, và không đảm bảo quyền được an toàn và được giáo dục trong môi trường không có bạo lực của trẻ.

Cần phải ban hành luật cấm rõ ràng về trừng phạt thân thể để từ đó mọi người đều hiểu rõ trừng phạt thể không còn được chấp nhận nữa.

14. Để có danh sách các nước có các chính sách chống trừng phạt thân thể nhưng không cấm trong Luật, hãy xem Sáng kiến Toàn cầu về chấm dứt tất cả trừng phạt thân thể Trẻ em (2015), Hướng tới trường học không bạo hành: cấm tất cả các hình thức trừng phạt thân thể. Báo cáo toàn cầu năm 2015, trang 5

PHẦN 3:

CÁC TRANG WEB VÀ TÀI NGUYÊN HỮU ÍCH

Chuyên gia của Ủy ban Châu Phi về Các Quyền và Phúc lợi của Trẻ em (2011), Báo cáo về Bạo lực đối với Trẻ em

<http://endcorporalpunishment.org/wp-content/uploads/key-docs/ACERWC-statement-on-VAC-2011-EN.pdf>

Quản lý lớp học trực tuyến

<http://classroommanagementonline.com/index.html>

Ủy ban về Quyền của Trẻ em (2001), Bình luận chung số 1 về “Mục đích giáo dục”

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fGC%2f2001%2f1&Lang=en

Ủy ban về Quyền của Trẻ em (2001), Bình luận chung số 8 về “Quyền Trẻ em được bảo vệ khỏi sự trừng phạt thân thể và các hình thức trừng phạt độc ác hoặc hạ nhục khác (các điều khoản 19, 28, khoản 2, và 37, ngoài những điều khác)”

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fGC%2f2001%2f1&Lang=en

Ủy ban về Quyền của Trẻ em (2001), Bình luận chung số 8 về “Quyền trẻ em được miễn khỏi mọi hình thức bạo lực” http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f13&Lang=en

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f13&Lang=en

Hội đồng Châu Âu, chiến dịch của khu vực “Giơ tay nếu các con bị tát/tát!”

www.coe.int/en/web/children/corporal-punishment

Hội đồng Châu Âu (2007), Cấm trừng phạt thân thể trẻ em: hỏi đáp, Strasbourg: Ấn bản của Hội đồng Châu Âu

<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168046d05e>

Thế Giới Giáo dục www.educationworld.com

Chiến lược giáo dục Toàn cầu www.campaignforeducation.org

Sáng kiến Toàn cầu về chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em

www.endcorporalpunishment.org

Sáng kiến Toàn cầu về chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em (2009), Cấm trừng phạt thân thể trẻ em: Hướng dẫn cải cách pháp lý và các biện pháp khác

<https://endcorporalpunishment.org/resources/resources-on-law-reform/>

Sáng kiến Toàn cầu về chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em (2012), Các nguồn lực để bài trừ trừng phạt thân thể tại trường học

<https://endcorporalpunishment.org/resources/thematic-publications/>

Sáng kiến Toàn cầu về chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em (2015), Hướng tới trường học phi bạo lực: Cấm tất cả trừng phạt thân thể. Báo cáo toàn cầu năm 2015 <http://endcorporalpunishment.org/resources/thematic-publications/schools-report-2015/>

Đối tác toàn cầu nhằm chấm dứt bạo lực đối với trẻ em

www.end-violence.org

Gordon Training International www.gordontraining.com

Ủy ban liên Mỹ về nhân quyền (2009), Báo cáo về trừng phạt thân thể và nhân quyền của trẻ em và thanh thiếu niên

<http://endcorporalpunishment.org/wp-content/uploads/key-docs/IACHR-report-on-corporal-punishment-2009.pdf>

Học tập không sợ hãi

<https://plan-uk.org/act-for-girls/about-because-i-am-a-girl/learn-without-fear>

Phụ huynh và giáo viên chống lại Bạo lực học đường

www.nospank.net/books.htm

Sáng kiến của khu vực Nam Á nhằm chấm dứt Bạo lực chống lại trẻ em, chiến dịch khu vực “Bảo vệ trẻ em”

www.saievac.org/cp

Chương trình phát triển bền vững của Liên Hợp Quốc năm 2030

<http://www.un.org/sustainabledevelopment/>

UNICEF (2001), Bảo vệ trẻ em: Kỷ luật và Bạo lực www.unicef.org/teachers/protection/violence.htm

UNICEF Office of Research - Innocenti (2015), Trừng phạt thân thể trẻ em: bằng chứng lần lượt từ Ethiopia, India, Peru và Việt Nam

www.younglives.org.uk/sites/www.younglives.org.uk/files/Corporal%20Punishment%20in%20Schools.pdf

Đã đến lúc chấm dứt mọi hình thức trừng phạt trẻ em. Trẻ em có quyền được tôn trọng và bảo vệ bình đẳng khỏi tất cả các hình thức bạo lực ngay từ lúc này!

Sáng kiến toàn cầu về chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em

Sáng kiến toàn cầu về chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em khuyến khích phổ cập việc ban hành luật cấm và loại bỏ trừng phạt thân thể, sẵn sàng cung cấp những hỗ trợ kỹ thuật và tư vấn về mọi khía cạnh của cải cách luật pháp.

www.endcorporalpunishment.org

info@endcorporalpunishment.org

www.twitter.com/Glendcorpun

www.facebook.com/Glendcorporalpunishment

Tổ chức cứu trợ trẻ em Thụy Điển

Tổ chức cứu trợ trẻ em Thụy Điển vận động nhằm đạt được việc cấm trừng phạt thân thể ở tất cả mọi môi trường. Năm 1979, Tổ chức Cứu trợ Trẻ em Thụy Điển đã góp phần giúp Thụy Điển trở thành nước đầu tiên trên thế giới cấm hoàn toàn các hình thức trừng phạt thân thể. Tổ chức đang nỗ lực làm việc để đạt được luật cấm và xoá bỏ hoàn toàn trừng phạt thân thể và đưa vấn đề này vào chương trình nghị sự trên toàn thế giới.

info@rb.se

www.raddabarnen.se

<http://resourcecentre.savethechildren.net/>

GLOBAL INITIATIVE TO
**End All Corporal
Punishment of Children**

Save the Children